

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 17. júla 2012 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **Ing. Z. K.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. - Trestný zákon účinný do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. zákon“) a iné, **o sťažnosti obžalovaného** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 12. júna 2012, sp. zn. 2T 2/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zák. č. 301/2005 Z. z. - Trestný poriadok v znení neskorších predpisov účinný od 1. januára 2006) sťažnosť obžalovaného Ing. Z. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 12. júna 2012, sp. zn. 2T 2/2005, rozhodol tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. senát Krajského súdu v Prešove v zložení predseda senátu JUDr. Anton Lukáč, sudcovia JUDr. František Mozner a JUDr. Emil Dubňanský nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2T 2/2005, proti obžalovanému Ing. Z. K. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona a iné.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný Ing. Z. K. ako oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote sťažnosť priamo do zápisnice po jeho vyhlásení, ktorú bližšie neodôvodnil.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného Ing. Z. K. nie je dôvodná.

Podľa čl. 48 ods. 1 zák. č. 460/1992 Zb. - Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. **z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca** alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, **u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.**

Dôvody možného vzniku pochybností uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. sú uvedené taxatívne a spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne ich splnomocnencom a obhajcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým zdôrazňuje, **že pri posudzovaní neustrannosti nestačí, aby bol sudca subjektívne neustranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán, predovšetkým u obžalovaného.**

Obžalovaný Ing. Z. K. vidí zaujatosť členov senátu Krajského súdu v Prešove v tom, že on a celá jeho rodina sú vystavení neustálemu trvalému psychickému nátlaku a to tým, že senát neustále preveruje jeho zdravotný stav, zdravotný stav jeho dcéry a jeho vnuka, posielala policajné hliadky, ktoré majú kontrolovať jeho, alebo jeho syna, hoci podľa jeho názoru, nie sú na to dôvody. Poukázal pritom na to, že pred konaním hlavného pojednávania bola policajná hliadka predviesť jeho syna napriek tomu, že ten mal predvolanie na hlavné pojednávanie riadne vykázané. V tejto súvislosti tiež namieta, že policajná hliadka zisťovala prítomnosť jeho syna u neho. Napokon uplatnil výhrady aj voči tomu, že znalec, ktorý zisťoval zdravotný stav jeho vnuka, bol informovaný o tom, že je v tejto veci trestne stíhaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky u členov senátu Krajského súdu v Prešove nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali ich vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania, ktoré sa týka obžalovaného.

K vylúčeniu sudcov z pojednania a rozhodovania veci môže dôjsť len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo

ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom, pričom je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu.

Krajský súd v Prešove postupoval správne a v súlade so zákonom, keď skutočnosti uvádzané obžalovaným Ing. Z. K. na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel vznesenú námietku zaujatosti nepovažoval za také, ktoré by boli objektívne spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezaujatosti členov senátu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí sťažnosť obžalovaného Ing. Z. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 17. júla 2012

JUDr. Emil B d ť o c h , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová